

INFORME 2008

PRÒLEG

El 27 de Setembre del 2004, vaig ser nomenat Defensor del Ciutadà d'Amposta per unanimitat de tots els grups polítics integrants del Ple de l'Ajuntament de la ciutat, per un període de cinc anys, període que finalitza aquest més de Setembre. Per tant, el Ple de l'Ajuntament ha de procedir a nomenar un altre cop a la persona que ha d'ocupar aquest càrrec per un nou període.

Com tots els anys, donaré comptes de la meua tasca al front de la Institució, de les queixes presentades i dels suggeriments que crec són més adients per millorar la defensa dels drets de tota la ciutadania.

Vull aprofitar aquest informe per fer-vos arribar unes reflexions personals més generals sobre la nostra ciutat i els seus habitants, amb l'objectiu de obrir un debat entre tots, que ens permeti observar la convivència diària, la justícia social, la solidaritat entre les persones i l'esforç per aconseguir una ciutat millor i més digna, de la qual en puguem gaudir tots, des d'una perspectiva a una certa distància del dia a dia, que de vegades ens fa perdre la visió global dels nostres problemes i de les possibles solucions. És allò que tantes vegades hem escoltat de que les "branques no ens deixen veure el bosc". Però també amb la pretensió d'obrir un debat personal en cadascú de nosaltres que ens ajudi a veure el nostre interior i la nostra actitud envers la ciutat i els nostres conciutadans.

Potser no servirà de gaire, potser és demanar peres a l'om, però com sempre he pensat que el poder del pensament, de la paraula i de l'escriptura és l'arma més potent que hi ha al món, i sempre he confiat amb els meus conciutadans, vull pensar en positiu i confiar que alguna cosa quedarà i que aquestes reflexions poden ser útils a la ciutat, com a lloc on vivint i ens desenvolupen com a persones, i a nosaltres mateixos com a individus d'aquest col·lectiu però amb la nostra pròpia personalitat.

A una societat sempre hi ha tota classe de gent amb diferents actituds, formes de pensar, formes de treballar i formes de ser, totes respectables, unes més que les altres. Però fent abstracció d'aquesta gran varietat de formes i graus, podríem dir que els individus s'agrupen en dos grans grups : **Els que fan i deixen fer i els que no fan ni deixen fer.**

Els primers són els que més errades cometem, perquè els que fan coses, els que participen de projectes col·lectius, els que intenten construir, són els que es poden equivocar. No errarà aquell que no fa res, que no participa en res. Però la gent que treballa, que participa, que intenta fer coses, és també la que té més encerts, la que contribueix a fer una societat millor, una ciutat millor, col·labora per aconseguir una millor convivència entre els seus veïns, i a la vegada aconseguint aquestes fites, també té una millor percepció de sí mateix com a persona que serveix al conjunt de la societat en la que viu i, personalment, se sent útil, sent que el seu esforç serveix per a alguna cosa més, que el simple fet de sobreviure al dia a dia. I, sense dubte, aquest treball serveix per a les generacions presents i també les

futures, servirà als nostres fills i néts i quan ja no estiguem a aquest món, alguna cosa de les que hem fet individual o col·lectivament, recordarà la nostra presència, el nostre pensament, el nostre sentiment i és ben cert que mentrestant perduri el nostre record, estem vius en el cor d'aquells que ens estimen.

Els segons, els que no fan ni deixen fer, es distingeixen també per les seves crítiques desmesurades i fora de lloc a tot aquell que treballa per tirar endavant projectes individuals i col·lectius en benefici de la societat. No suporten el que fan els altres i sempre busquen excuses per tirar a terra tot allò que té un olor positiu. Desgraciadament d'aquest tipus de personatges n'hi ha a totes les societats i de vegades aconseguen que els que tenen una visió més positiva del món i treballen per millorar-lo, deixen de fer coses, cansats d'aquestes crítiques desmesurades. Sempre són una minoria, però que parla i crida molt i encara que no vulguis els has de sentir i fan mal, molt de mal.

Quan en una societat els segons aconseguen els seus objectius destructius, aquesta societat es paralitza i va marxa enrere en tots els aspectes. Si pel contrari els primers, els positius, els que treballen, són majoria i continuen endavant a pesar de totes les crítiques, estem davant d'un poble, que tal com diu l'himne de la nostra ciutat, progressa.

Sortosament a la nostra ciutat sempre han estat majoria el primer grup i és per això que som on som. Així es va poder transformar la Ribera en el Delta que avui tenim, arrancant-lo dels pantans inhòspits, així es va fer al seu dia la Cambra Arrossera, construïda a jornal de Vila pels seus fundadors (és a dir treballant sense cobrar), així es van fer La Lira i la Fila, el Club de Futbol Amposta, l'Agrupació Excursionista i tantes i tantes Entitats culturals, socials, econòmiques i esportives de la nostra ciutat, que avui constitueixen el teixit associatiu més gran per habitant de tota Catalunya. Així s'ha fet gran Amposta, amb molt de treball i suor i amb una empenta col·lectiva envejable.

Les arrels del treball col·lectiu, potser hi ha que buscar-les en les formes organitzatives de la societat dels antics ilercavons habitants d'Hibera (l'antiga Amposta) la gran capital en temps molt abans de Crist, nom grec del gran poblament situat al costat de l'Hiber, lo nostre riu i que probablement va donar nom a Hiberia, la península Ibèrica per als grecs. Se sap que les formes de treball i de les preses de decisió dels ilercavons eren col·lectives i potser alguna cosa ha quedat d'aquella època tant remota.

Per acabar, vull mostrar el meu recolzament a totes les ampostines i ampostins, fills de la antiga Hibera, per continuar treballant i us encoratjo a participar en els projectes que s'engeguen a la nostra ciutat, i no escolteu les crítiques dels que no fan mai res. Així continuarem fen gran Amposta.

PRESENTACIÓ

Durant l'any 2008 l'Oficina ha estat oberta 215 dies per atendre la ciutadania de manera personal i s'han presentat 280 queixes, de les quals 227 corresponen a l'Administració Municipal i 53 corresponen a litigis entre particulars.

Com ja sabeu, el Defensor no té competències en els litigis particulars, i solament puc fer de mitjancer entre les parts implicades buscant una solució de bona voluntat. Amb aquesta forma de treballar, 38 de les peticions han estat solucionades, en 7 no ha estat possible fer res, 4 han estat desestimades per manca de base d'actuació, una ha estat derivada al Servei de Mediació del Consell Comarcal, dos han estat derivades a l'Oficina del Consumidor i una han estat derivada al Síndic de Greuges, per ser l'organisme adient a la queixa.

Les queixes que corresponen a l'Administració Municipal, 227 en total, les detallo a continuació emmarcades en les diferents àrees de govern per a que, d'aquesta manera, la ciutadania tingui una visió més aclaridora del funcionament dels diferents departaments de l'Ajuntament.

TURISME

Una queixa que no ha estat solucionada.

GOVERNACIÓ

Nou queixes, quatre han estat solucionades, dues no, dues més no tenien raó i una ha estat derivada.

ENSENYAMENT

Dues queixes, una ha estat solucionada, l'altra no tenia raó.

SERVEIS SOCIALS

Dos queixes, una no solucionada i l'altra no tenia raó de ser.

CULTURA I FESTES

Dues queixes, totes dues solucionades.

IMMIGRACIÓ

Una queixa que ha estat solucionada.

SOREA

Cinc queixes, una ha estat solucionada, tres no i una no tenia raó.

ESPORTS

Quatre queixes, totes quatre solucionades.

HISENDA

Set queixes, sis de solucionades i una no tenia raó.

AGRICULTURA I MEDI AMBIENT

Catorze queixes, tretze solucionades i una no ha estat admesa per manca de base.

OBRES

Quaranta-sis queixes, de les quals trenta-tres han estat solucionades, nou no i quatre no tenien raó.

SERVEIS

Setanta queixes, de les que quaranta-nou han estat solucionades, sis no, tretze no tenien raó de ser i dues no han estat admeses.

POLICIA

Seixanta-quatre de les que 39 han estat solucionades, sis no, 17 no tenien raó, dues han estat desestimades.

ESTUDI COMPARATIU 2007/2008

El nombre de queixes presentades ha estat similar a les de 2007, amb un lleuger descens de divuit expedients respecte l'any anterior. El gruix de les queixes que s'han presentat al Defensor corresponen al departament de Serveis que passa de 61 a 70, seguit de Policia amb 64, un nombre bastant inferior a les 88 que es van presentar l'any 2007 i d'Obres amb 46, pràcticament les mateixes a l'any anterior. La resta de departaments ha estat similar i, com és habitual, a molta distància dels tres anomenats en primer lloc.

Respecte al departament de Policia, cal destacar un notable descens en quant al nombre de queixes presentades, la qual cosa significa que el Departament en soluciona més i per tant ja no arriben a la meua oficina. Cal destacar també el descens del 50% de queixes no solucionades. Crec que el Departament ha anat millorant la seva gestió i en aquests moments està dintre d'uns paràmetres raonables.

En allò que respecta al Departament de Serveis, observem que les queixes presentades s'han incrementat pràcticament en un 15%, però les solucionades han estat similars a l'any anterior. Observem però que les queixes que no tenien raó s'han incrementat quasi en un 100%, passem de 7 a 13 més dues que no han estat admeses per manca de base.

El tercer departament amb major volum de queixes ha estat el d'Obres. S'ha mantingut pràcticament igual durant el 2008 el nombre de queixes presentades, ha passat de 48 a 46, les queixes solucionades han passat de 32 a 33 i les no solucionades han passat de 7 a 9, xifres totalment acceptables.

SUGGERIMENTS AL PLE DE LA CORPORACIÓ

He constatat un notable increment de les queixes per conductes incíviques que creen problemes entre els veïns (sorolls, brutícia, vandalisme, etc.) i també perjudiquen l'aspecte de la nostra ciutat, alhora que incrementen la despesa municipal per arranjar els desperfectes produïts o recollir les deixalles de tot tipus que es deixen al costat dels contenidors. Per tal motiu demano que per un costat s'engeguen les campanyes necessàries de informació i sensibilització, però acte seguit que la policia actuï amb més contundència per perseguir aquestes conductes incíviques que ens perjudiquen a tots. I per a que l'acció policial sigui més eficaç demano també que s'incrementi el nombre de efectius de la policia comunitària. Crec que el desplegament dels Mossos a la nostra ciutat ha de permetre traslladar a aquesta feina a agents de la policia local que abans es dedicaven a competències que ara té el cos dels Mossos d'Esquadra.

Una altra qüestió que insisteixo a demanar, encara que s'ha millorat molt en aquest aspecte, és que es contestin les instàncies que els ciutadans fan a l'Ajuntament. Encara n'hi ha que la resposta és el silenci.

Hi ha una qüestió que no pot quedar fora d'aquests suggeriments i crec que és necessari solucionar ràpidament. Es tracta de Sorea, l'empresa de subministrament d'aigua potable a la nostra ciutat. Hi ha llocs on l'aigua no té la pressió suficient i no arriba en condicions a molts d'habitatges, tot i que els ciutadans paguen el servei, aquest no és l'adequat. I estem parlant d'un servei de primera necessitat.

Per un altre lloc, cal cridar l'atenció a Sorea per les obres a les voreres i carrers que resten inacabades durant molt de temps.

Voldria demanar també que es millori l'estètica de l'Avinguda de Santa Bàrbara a la zona de les Cases Barates. Tal com està configurada actualment, l'Ajuntament no inverteix a arreglar-la perquè es vol remodelar totalment i, en bon criteri tot el que es faci ara és llençar els diners. Però el que passa és que pel motiu que sigui, aquest projecte no acaba de materialitzar-se. Caldria tirar-lo endavant o be, si no és possible, fer una mà de pintura per millorar el seu aspecte.

CONCLUSIONS

Per acabar l'informe i donar-li el seu just valor, cal tenir present que les valoracions i anàlisis que es poden extreure del mateix, es basen única i exclusivament en les queixes i peticions que s'han presentat a l'Oficina del Defensor, la qual cosa no es pot extrapolar a tota l'activitat municipal, que, com es lògic és molt més àmplia. Hi ha molts ciutadans que han resolt, o no, els seus assumptes directament amb els responsables de les respectives àrees de govern.

El que si demanaria és que els suggeriments més amunt esmentats, passessin a tenir la consideració de prioritaris per a l'equip de govern, per la raó que els empara, pel temps que porten sense resoldre i pel perjudici que injustament estan patint els afectats.

SALUT PER A TOTHOM

Amposta a 30 de juliol del 2009